

det. Jeg havde håbet, at Det Radikale Venstre ville fastholde den meget, meget kloge overvejelse fra i fjor, altså at der skal være nogle præmisser for, hvornår man kan gå ud.

Så vil jeg sige til hr. Per Kaalund, der mener, at når de danske tropper kun udgør 500, spiller de ikke nogen rolle: Jo, men med det argument skulle vi jo også ud af Afghanistan, for her spiller de 500 så heller ikke nogen rolle. Så skal vi også ud af Kosovo, for der spiller de 380 jo heller ikke nogen rolle, og hvorfor i alverden skal vi så ind i Darfur, som Socialdemokratiet gerne vil, for her vil de 45-100 mand jo heller ikke spille nogen rolle? Hvis man pludselig har det kriterium, at fordi vi er små, skal vi ikke være nogen steder, skal vi jo slet ikke være nogen steder, og det vil sige, at Socialdemokratiet har overtaget et 100 år gammelt radikalt valgsprog, som Det Radikale Venstre i regeringsposition for længst har dementeret, nemlig: Hvad skal det nytte? Det Radikale Venstre gik jo med i Kosovo og i Irak osv. i 1990'erne, og det var vi enige med dem i. Men dengang var vi jo heller ikke en stormagt.

Hr. Per Kaalund siger, at fordi vi ikke er en stormagt, skal vi ikke være med i Irak. Men så skal vi jo heller ikke være med nogen andre steder, fordi vi ikke er en stormagt, så det argument betyder, at Socialdemokratiet vil til at føre en udenrigspolitik, som betyder, at vi skal pakke os ind i os selv i stedet for at sende genopbygningshjælp ud.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har stillet en række forslag til genopbygningshjælp. De er gode, de er rigtig gode, men de genfindes bare stort set alle sammen i regeringens beslutningsforslag.

Dansk bistand til et stærkt politi og militær under demokratisk kontrol – enig. Jeg kan oplyse Folketinget om, at jeg netop i går traf beslutning om, at Danmark skal tilbyde to-tre seminarer for politifolk, fængselsvæsen og dommere fra Irak i løbet af den kommende periode, fordi vi er enige i, at vi skal have trænet politiet og militæret til at respektere menneskerettighederne og et demokratisk retssamfund.

Så nævner man bistand til at udnytte Iraks store landbrugsressourcer; vi øger vores landbrugsprogram. Så vil man have et stærkt irakisk retsvæsen, og det er jo præcis derfor, vi er med i Eurojust, hvor vi nu øger vores indsats. Det samme gælder en irakisk ombudsmandsinstitution, og styrke menneskerettighederne gør vi også.

Så er der to forslag, som jeg for så vidt vil henvise til Folketinget selv: samarbejde mellem det irakiske parlament og Folketinget og samarbejde mellem det irakiske og det danske Forsvarsudvalg. Det kan Folketinget jo selv afgøre. Det er ikke med i vores beslutningsforslag, for det ville altså være forkert, at regeringen foreslog det. Det er Folketinget selv, der afgør, om man vil have det samarbejde, og jeg synes, det er en glimrende idé, som Det Konservative Folkeparti godt vil støtte.

Det eneste, der skiller os fra hr. Per Kaalund og hr. Niels Helveg Petersen, er altså, hvordan al denne bistand skal støttes og sikres. Jeg forstår, at man er villig til at lade nogle danske soldater blive dernede og støtte indsatsen, men ikke som en del af koalitionen, og her går det jo galt. Det vil sige, at man forestiller sig, at hvis litauerne skal støtte litauisk genopbygningshjælp, skal de litauiske soldater ikke være i koalitionen, men bevæge sig rundt i Irak. De lettiske skal ikke være i koalitionen, men bevæge sig rundt i Irak, og de danske skal heller ikke være i koalitionen, men bevæge sig rundt i Irak. Jamen det er jo hamrende ulovligt. Der er ikke noget FN-mandat, der er ikke nogen irakisk invitation til det, og hvordan ville et land se ud, hvis man havde 25-30 forskellige tropper drønende rundt i landet for at beskytte landets egne borgere? Hvordan ville Danmark se ud, hvis alle mulige tropper havde ret til at beskytte deres landsmænd i Danmark, hvis de gik i Tivoli, eller hvis der var andre situationer, hvor man syntes, der skulle gribes ind?

Kl. 14.40

Forslaget er simpelt hen ikke gennemtænkt. Det ville være hamrende ulovligt, det ville bryde med international ret, og det ville bryde med det irakiske retssystem, for det ville jo for så vidt være det samme som at sende private militser ind under fremmede regeringsmandat.

Der er kun én styrke. Det er koalitionsstyrken, og hvis man vil ud af den, fordi man ikke kan lide præsident Bush, kan man altså ikke rende rundt og lege inde i Irak og sige, at man leger soldat og støtter genopbygningen, for det har man ikke lov til. Derfor er det altså meget vigtigt, at vi holder tungen lige i munden og er klar over, at hvis vi ønsker genopbygning og ønsker, at de folk, som vi har dernede, og som laver et kæmpearbejde for genopbygningen, skal have maksimal sikkerhed, og vi ønsker dansk sikkerhed omkring dem, kan det kun ske i forbindelse med koalitionsstyrken.